

er forlist paa Grund af mangelfuld Bekjendtgjorelse, og det er altsaa Ulykke nok, der er handet. Den ærede Minister indrømmer, at der er skeet en Feiltagelse med Hensyn til Bekjendtgjorelsen om Kobbergrundens Fyrstib, derom ere vi altsaa ogsaa enige; den ærede Minister kunde have tilføjet, at, skjøndt der ganske rigtig den 26de September i Marineministeriet er udstedt Bekjendtgjorelse om, at Fyret var tændt om Aftenen den 25de, saa finder man f. Ex. i Hamborgske Blade, at Meddelelsen først er afgaaet fra Kjøbenhavn den 3die October og findes ikke forend den 5te October i de Hamborgske Blade. Den ærede Minister maa nødvendigvis indrømme, at der findes et ganske særegent Forhold Sted med Hensyn til Kobbergrundens Fyrstib. Jeg har allerede tidligere omtalt dette, og jeg maa tillade mig at gjentage, at naar man paa en saa let Maade kan sætte enhver Skipper, som skal passere et saa snevert Farvand, som Rattegatet, i fuldkommen Kundskab om de mulige Forandringer, der maatte være foregaaede af de Tegne, som skulle tjene ham til Vejledning, saa tør man ikke forsømme det; er der gaaet et Fyrstib ud, som skal vise Fyr den og den Aften, saa skal enhver Skipper, der kommer til Helsingør, fra det Offenliges Side underrettes om, at det Fyr kan findes; altsaa i det Dødblik, naar Fyrstibet gaar, skulde en af disse Bekjendtgjorelser have været leveret til enhver af de Skipper, som skulde Nord efter, og ikke 16 Dage senere. Hvorvidt det nu er mig, som har forandret Terrain, eller det er den ærede Minister, der har skiftet om det saae vi strax at see. Strax i Begyndelsen af denne Sags Forhandling, den 10de October, underrettede den ærede Minister os om, at der forestod Landet en Udgift af omtrent 1 Million Rigsdaler til nye Fyr. Han nævnte, og det var jo rigtig, at det var en Sag af høieste Vigtighed; han talte om sin Nidsjærhed for at oplyse Havet den ene af vore Landeveie, han talte om, at den Slags Oplysning kunde være haade god og slet, og han anbefalede Thinget at gaae ind paa denne betydelige Pengendgift. Da Finantsudvalget kom til at undersøge den ærede Ministers Forslag, fandt man det i det Hele

taget rigtig, at vi skulde sørge for nye Fyr, hvor der var Trang dertil; vi vare imidlertid noget angstelige ved den store Pengesum, og vi fandt, at der var visse Fyr, som Ministeren havde foreslaaet, som kunde spares, som ikke vare nødvendige. Den ærede Minister svækkede strax i Begyndelsen sin Sag noget, thi, medens han først anbefalede Bygningen af nogle Fyr paa Kielesfjord, hvoraf vi fandt det ene aldeles unødvendigt — det andet driste vi os, efter de Oplysninger, vi havde faaet, ikke til at finde overflødigt —, fik han senere andre Planer og forelagde os 3 Skrivelse fra 3 Søofficerer, som gik ud paa, at de af ham foreslaaede Fyr dog ikke vare saa nødvendige, at de jo gjerne kunde opsættes. Det svækkede noget den Tillid, hvormed vi skulde gaae ind paa Sagen. Vi bleve ogsaa noget angstelige ved den ærede Ministers temmelig løse Begjæring om at begynde med en Udgift af omtrent 700,000 Rd. paa en temmelig unødvendig Opudbring af Kjøbenhavns Rhed. (Tsch er i sig. Ja, men det ligger slet ikke for her.) Ja, den ærede Rigsdagsmand kan jo siden yttre sig. Vi bleve endvidere angstelige og ubehageligt berørte ved den Ulykke, der handtes i Anledning af Kobbergrundens Fyrstib, og hvorledes Bekjendtgjorelsermaaden hang sammen dermed. Men det var Finantsudvalgets Onske kun at gjøre, hvad det ansaae for sin Pligt og for høist nødvendigt at udtale, nemlig at anbefale en større Opmærksomhed, naar nye Fyr blive byggede, for at bekjendtgjøre Tændingen isorveien, at der ikke skulde skee nogen Ulykke. Den ærede Minister mødte Udvalget med en temmelig svær Bebrejdelse, fordi vi havde tilladt os denne Udtalelse; han vilde afvise den som ubesøiet, han gav os det glatte Lag, han sparede os aldeles ikke. Vi havde havt det Haab, at han vilde indrømme med Hensyn til Kobbergrundens Fyrstib, hvad han havde indrømmet med Hensyn til Trindelens, at han havde begaaet en Feiltagelse; men det vilde han ikke. Hans Udtryk under Finantslovens 2den Behandling vare meget strenge og meget stærke med Hensyn til denne Udtalelse fra Udvalget, og det er det, der Skridt for Skridt har ført os videre i denne Sag, hvort vi ere i vor gode Ret, uag-